

# РЕШЕНИЕ

№ 33970

гр. София, 17.10.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**  
в публично заседание на 19.09.2025 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ:** Деница Митрова

**ЧЛЕНОВЕ:** Атанас Николов  
Вената Кабурова

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Радослав Стоев, като разгледа дело номер **6014** по описа за **2025** година докладвано от съдия Вената Кабурова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от „Топлофикация София“ ЕАД, чрез юрк. Е. И., срещу решение № 1585/28.04.2025 г., постановено по НАХД № 4325/2025 г. по описа на Софийски районен съд, 3-ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление № С-14-3085/28.08.2023 г., издадено от директора на дирекция „Контролна и превантивна дейност при РИОСВ – С., с което на „Топлофикация София“ ЕАД е наложена еднократна имуществена санкция в размер на 574, 14 лева на основание чл. 69, ал. 1 ЗООС за извършено нарушение на чл. 5, ал. 1, т. 6 от Наредба за норми за допустими емисии на серен диоксид, азотни оксиди и прах, изпускани в атмосферата от големи горивни инсталации /Наредбата/.

В касационната жалба се твърди, че обжалваното решение е незаконосъобразно, необосновано и постановено при съществени процесуални нарушения, както и в противоречие с материалния закон. Според касатора не е описано пълно и точно нарушението, както и обстоятелствата, при които е извършено. Сочи се, че липсва посочване на измерените стойности за визираните в НП превишения с конкретни дати от 2022 г., което от своя страна внася неяснота на обвинителната теза и нарушава правото на защита на санкционираното лице. Касаторът поддържа също така, че липсва описание на мястото на нарушението, а единствено е посочен самият обект. Изложени са доводи и относно неяснота за това, как е определен размерът на наложената санкция, а

единствено е посочена формулата, въз основа на която е получена съответната санкция, но не са посочени конкретните стойности, които са използвани, за да се достигне до съответния резултат. Оспорват се също така изводите на въззивния съд относно неприложимостта на чл. 28 ЗАНН.

В съдебно заседание касаторът – „Топлофикация София“ ЕАД, представляван от юрк. Т., претендира отмяна на въззивното решение, като постановено в нарушение на материалния закон и съдопроизводствените правила, както и отмяна на издаденото наказателно постановление. Претендират се разноски.

Ответникът – Директор на дирекция „ Контрол и превантивна дейност“ в РИОСВ С., представляван от юрк. П., моли решението на Софийски районен съд да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Представителят на СГП счита решението на СРС за правилно и законосъобразно.

Административен съд София - град, XXVIII касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

От фактическа страна е установено, че „Топлофикация София“ ЕАД за обект в ОЦ „Л.“ е оператор на голяма горивна инсталация за производство на топлинна енергия, като комин №1 на ОЦ Л. към „Топлофикация София“ ЕАД включва емисиите от вредни вещества, изпускани в атмосферния въздух от дейността на водогрейни котли № 1, 2, 3, 4 и 5 на гориво природен газ с изключение на газови турбини и газови двигатели.

В РИОСВ е представен годишен доклад за собствени непрекъснати измервания (СНИ) на емисиите, изпускани в атмосферния въздух от комин № 1 – водогрейни котли № 1, 2, 3, 4 и 5 на обект ОЦ „Л.“ за 2022 г. на „Топлофикация София“ ЕАД. От представените данни се установило, че не е спазена среднодневната стойност на азотни оксиди с превишение от 110 %, определено съгласно част 1, т. 6 към чл. 5, ал. 1 от Наредбата за нормите на допустимите емисии на серен диоксид, азотен оксид и прах, изпускани в атмосферата от големите горивни инсталации.

Във връзка с това е изготвен констативен протокол № 5/31.03.2023 г. от младши експерт към РИОСВ С., а след това с предложение по чл. 69, ал. 1, т. 4 ЗООС е предложено да бъде наложена еднократна санкция в размер на 574,14 лева на „Топлофикация София“ ЕАД поради наднорменото съдържание на азотни оксиди в емисиите от вредни вещества, изпускани в атмосферния въздух от комин № 1 – водогрейни котли №1, 2, 3, 4 и 5 по представените в РИОСВ С. годишни и месечни доклади от собствени непрекъснати измервания.

На база на изготвеното от служител на РИОСВ предложение по чл. 69а, ал. 1, т. 4 ЗООС било издадено процесното НП № С-14-3085/28.08.2023 г. от директора на РИОСВ-С., с което за описаното в констативния протокол и предложението по чл. 69а, ал. 1, т. 4 ЗООС административно нарушение, на "Топлофикация София" ЕАД била наложена "имуществена санкция" в размер на 574,14 лева.

С цел изясняване на спорните обстоятелства по делото пред Софийски районен съд са разпитани свидетелите Б. Д. М. – съставил констативния протокол, М. Т. П. и С. Г. А. – присъствали на съставянето на констативния протокол.

Въззивният съд е обосновал извод, че НП е издадено от компетентен орган в предвидените в ЗАНН срокове. Съдът е приел, че от правна страна, от доказателствения материал по делото

безспорно е установено извършването на твърдяното административно нарушение, както и че правилно е определена наложената санкция.

Решението е правилно.

Безспорно се установява, че е налице наднорменото съдържание на азотни оксиди в емисиите от вредни вещества, изпускани в атмосферния въздух от комин № 1 – водогрейни котли № 1, 2, 3, 4 и 5 по представените в РИОСВ С. годишни и месечни доклади от собствени непрекъснати измервания.

Съгласно разпоредбата на чл. 69, ал. 1 ЗООС при увреждане или замърсяване на околната среда над допустимите норми и/или при неспазване на определените емисионни норми и ограничения, на едноличните търговци и юридическите лица се налагат санкции, чиито размери се определят по реда на Наредбата за вида, размера и реда за налагане на санкции при увреждане или при замърсяване на околната среда над допустимите норми и/или при неспазване на определените емисионни норми и ограничения. При констатирани превишения на нормите за допустими емисии, и/или неспазване на ограничения по данни от извършени контролни измервания, СНИ и СПИ на емисии на вредни вещества, изпускани в атмосферния въздух, както се сочи в конкретния случай, санкцията се изчислява по реда на чл. 20, ал. 1 – 4 от Наредбата /чл. 20, ал. 5 от Наредбата/.

Противно на възраженията в касационната жалба за неяснота относно определянето на санкцията, ясно е посочено, че за изчислението се използвани представените от оператора средночасови средни стойности на концентрацията на азотни оксиди и дебит на димните газове за периода 00:00 ч. на 01.01.2022 г. до 23:00 ч. на 31.12.2022 г.

Посочена е формулата, по която е изчислена санкцията, както и компонентите, участващи в нея, като е дадено обяснение всеки от параметрите какво означава. Посочено е, че се изчислява в лева на кг. за всеки час за съответния замърсител, в случая азотни оксиди, като изчислените стойности се сумират за определяне на общ размер за налагане на еднократна санкция.

В заключение съдът намира, че безспорно е установено нарушението от страна на касатора, а именно извършено на 21.03.2022 г. превишаване на среднодневните стойности за азотни оксиди - 1 бр. среднодневна стойност, превишаваща 110 % от НДЕ, определена съгласно част 1, т. 6 към чл. 5, ал. 1 от Наредбата.

При така изложените съображения и поради липсата на основания по чл. 63в от ЗАНН във връзка с чл. 348, ал. 1 от НПК касационната жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна, а оспореното съдебно решение – оставено в сила.

При този изход на спора на ответника по касация се дължат сторените за тази инстанция разноски, претендирани в срока за това и представляващи юрисконсултско възнаграждение, което настоящият състав определя в размер на 100 лева.

С оглед изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XVIII-и касационен състав,

#### Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1585/28.04.2025 г., постановено по НАХД № 4325/2025 г. по описа на Софийски районен съд, 3-ти състав.

ОСЪЖДА „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] да заплати на РИОСВ С. сумата в размер на 100 /сто/ лева разноски по делото.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: